

Bernadeta Kowalska, Jak promyk s

Wcią&#amp;#380; powracam do pamętnych tamtych dni.

Byłaś z nami tylko pare chwil.

Ty radością wypełniałaś każdy
każdym rankiem przytulałaś się.

Twoje oczka były jak iskierki dwie, gdy witałaś mnie u progu drzwi.

Wtedy do mnie podbiegałaś, całowałaś

Pytam los dlaczego zabrał cię?

Jak promyk słońca, który nagle zgasł, malutki listek.

Dzisiaj gdy spoglądam w niebo pełne gwiazd...

może któraś z nich to jest twój blask?

Wiem, że kiedyś się spotkamy, znów przywitasz mnie

Jak promyk słońca, który nagle zgasł, malutki listek.